

**ΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΒΡΕΣΘΕΝΗΣ
ΜΑΤΘΑΙΟΥ Α΄ (ΚΑΡΠΑΘΑΚΗ) ΤΟ 1948
ΑΦΙΕΡΩΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗ 60^Η ΕΠΕΤΕΙΩ
(1948 - 2008)**

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Τά σημαντικά γεγονότα τά ὅποια καθορίζουν τήν ἐξέλιξιν τῆς Ἱστορίας καί ἀφήνουν ἀνάγλυφον τό ἀποτύπωμά των εἰς τήν πορείαν τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι ἀνέντιμον καί ἀναξιοπρεπές νά θάπτωνται εἰς τήν λήθην τοῦ χρόνου. Ἐπιβάλλεται, ἀπ' ἐναντίας, **νά στήνεται μία Στήλη** εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν διά λόγους αὐτογνωσίας, ἀξιοπρεπείας καί συνειδήσεως, ἀλλά καί διά τήν διδαχὴν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν. Πολλῶ μᾶλλον χρῆζει ἀναμνηστικῆς Στήλης ἢ Μνημείου τιμῆς κάθε ἀποφασιστικόν Ἐκκλησιαστικόν γεγονός ψυχοσωτηρίου καί ἀπολυτρωτικῆς σημασίας διά τόν ἄνθρωπον. Τοιοῦτο τυγχάνει καί **τό γεγονός τῆς Χειροτονίας Ἐπισκόπων τό 1948 ὑπό τοῦ Ἀοιδήμου καί Ἀειμνήστου Ἐπισκόπου Βρεσθένης Ματθαίου Καρπαθάκη**, τοῦ μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος.

Τό γεγονός τῆς **Χειροτονίας Ἐπισκόπων ὑπό μόνου τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου τό 1948** ἀποτελεῖ ἀποφασιστικὴν ἐξέλιξιν εἰς τήν Ἱστορίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. **Ὄταν** ὁ Οἰκουμενισμός κατῴρθωνε σχεδόν ὀλικόν ἔμφραγμα εἰς τήν δυνατότητα τῆς Ἐκκλησίας νά συνεχίσῃ **τὴν Ἀποστολικὴν τῆς Διαδοχὴν, ὅταν** αἱ Πύλαι τοῦ Ἄδου κατῴρθωνον σχεδόν καίριον πλῆγμα κατὰ **τῆς Ἀποστολικῆς Πίστεως** τῆς Ἐκκλησίας, **ὅταν** οἱ μισθωτοὶ ποιμένες δέν διέκρινον πλέον μεταξὺ τῆς Σωτηρίου Νομῆς τοῦ Κυρίου καί τῶν Αἱρέσεων τοῦ Παπισμοῦ καί τοῦ Προτεσταντισμοῦ, **ὅταν** οἱ περισσότεροὶ Κληρικοὶ ἀπετάσσοντο τόν κλῆρον τοῦ Θεοῦ καί συνετάσσοντο μετὰ τῶν ἐναντιουμένων **εἰς τὰς Θεοπνεύστους Ἀποφάσεις, εἰς τὰ Ἱερά Κελεύσματα καί εἰς τὰ Αἰώνια Θεοπίσματα τῆς Μιάς, Ἁγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ὅταν** τὰ Πατριαρχεῖα καί αἱ Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἀντὶ νά φροντίζουν διά τήν ἔνωσιν τῶν ἀνθρώπων μέ τόν Θεόν, ἐχώριζον τόν λαόν ἀπό τόν Θεόν, τόν ἐξέβαλλον μαζικῶς ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ καί τόν εἰσήγαγον **εἰς ἓν ὁμοίωμα τῆς Ἐκκλησίας, εἰς ἓν Εἶδωλον Ἐκκλησίας**, δημιουργηθέν μέ τήν ὀφθαλμαπάτην τῆς διορθώσεως τοῦ Ἡμερολογίου, **ὅταν** οἱ Δεκατριμερίται Φλωρινικοὶ, προσεποιούντο μέν τόν Ὁρθόδοξον Ἐπίσκοπον, ἀνεγνώριζον δέ τήν Παπονεοημερολογιτικὴν Ἐκκλησίαν ὡς Κανονικὴν Ἐκκλησίαν μέ ἔγκυρα Μυστήρια, **ὅταν** αὐτοὶ οἱ **ΟΥΝΙΤΑΙ τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ καί**

κρυπτονεοημερολογῖται ἠρνοῦντο νά ἐνεργήσουν ὡς Ὁρθόδοξοι Ἀρχιερεῖς καί νά χειροτονήσουν Ὁρθοδόξους Ἐπισκόπους τοῦ ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, **τότε ὁ μόνος εὐρισκόμενος ὀρθοτομῶν τόν λόγον τῆς Ἀληθείας, ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης Ματθαῖος**, δέν ἀδιαφόρησε καί δέν ἄφησε ὀρφανόν τό ποίμνιον τῆς Ἐκκλησίας, δέν κατέλειπε τόν κόσμον τοῦτον χωρίς νά μεριμνήσῃ διά **τὴν ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ ΠΙΣΤΙΝ καί τὴν ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΝ ΔΙΑΔΟΧΗΝ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας**, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνόντων, ὁ μόνος ὢν, **προέβη εἰς Χειροτονίας τεσσάρων Ἐπισκόπων τό 1948.**

Αἱ Χειροτονίαι τοῦ 1948 ὑπό τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου ἐματαιώσαν τό ὄλεθρον κατά τῆς Ἐκκλησίας σχέδιον τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καί ἀνθρωποκτόνου. Διά τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νά στηθῇ Στήλη καί νά ὑψωθῇ **Μνημεῖον τιμῆς πρὸς τόν Ὁμολογητὴν τῆς Ὁρθοδοξίας Βρεσθένης Ματθαῖον Καρπαθάκη**, ὁ ὁποῖος διά τῶν Χειροτονιῶν Ἐπισκόπων τό 1948 ἀνεδείχθη καί Πατὴρ πάντων ἡμῶν. **Διά τῶν χειροτονιῶν αὐτῶν πάντα ἡμᾶς ἐγέννησεν εἰς τὴν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν, καί Ἀποστολικὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν Χριστοῦ τοῦ ΘΕΟΥ**, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεκόπησαν καί διά τὴν ὁποίαν ἀπέθανον πνευματικῶς πάντες οἱ ἀκολουθοῦντες **τό Νέον, Παπικόν Ἡμερολόγιον καί οἱ κοινωνοῦντες αὐτοῖς.**

Ἡ ὀφειλομένη τιμὴ πρὸς τόν Βρεσθένης Ματθαῖον δέν θά ἀποδοθῇ διά ἐπαινετικῶν λόγων ἢ ὠραίων περὶ αὐτοῦ σχολίων. Θά τόν τιμήσουν ἀνταξίως καί ἐπαρκῶς τὰ Ἐκκλησιαστικά δεδομένα, ἡ ἀπλὴ παράθεσις τῶν ἱστορικῶν γεγονότων καί τῶν περιστάσεων ἐντός τῶν ὁποίων ἔζησεν ὡς Ἐπίσκοπος καί **Διάδοχος τῶν Ἀποστόλων, ὁμολογῶν τὴν Ὁρθόδοξον Ἀποστολικὴν Πίστιν καί χειροτονῶν Ἐπισκόπους** διά τὴν συνέχισιν τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς, ὅταν οἱ ἄλλοι ἀπεσκίρτων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Αἱ χειροτονίαι τοῦ 1948 εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς σειρᾶς Ἱστορικῶν Ἐκκλησιαστικῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα ὠδήγησαν τόν Βρεσθένης Ματθαῖον νά προβῇ ὁ μόνος του εἰς τὴν μεγίστην αὐτὴν Ἐκκλησιαστικὴν πρᾶξιν τῆς Ἀποστολικῆς Διαδοχῆς. Δι' αὐτό, ἡ **ἐπὶ τῇ ἐξηκοστῇ Ἐπετειῷ τῶν χειροτονιῶν ἀνάμνησις** δέν θά περιορισθῇ μόνον εἰς τό ἔτος 1948, ὅτε αὐταὶ ἐγένοντο, ἀλλὰ θά συνδεθῇ μέ τὰ εὐρύτερα Ἐκκλησιαστικά Ἱστορικά δεδομένα εἰς τὴν Ἑλλαδικὴν Αὐτοκέφαλον Ἐκκλησίαν καί εἰς τὴν Ὁρθόδοξίαν γενικώτερον, διά νά ἔχη ὁ ἀναγνώστης πληρεστέραν εἰκόνα τῶν ὅσων διεδραματίσθησαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καί διά νά ἀναπτύξῃ εὐρύτεραν κατανόησιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν καί ἐπιταγῶν τὰς ὁποίας **ὀλίγοι** ἐσεβάσθησαν ἐνῶ **πολλοὶ** κατεπάτησαν.

Πρὸς τοῦτο θά γίνῃ ἀναφορὰ εἰς τό **Ἱστορικόν** τοῦ Νέου Ἡμερολογίου: **Πῶς** τό ἀντιμετώπισεν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐξ ἀρχῆς, ἐκ τῆς ἐμφανίσεώς του,

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ματθαῖος Α΄ (Καρπαθάκης)

καί κατά τούς ἐπομέ-
νους αἰῶνας μέχρι τῆς
ἀντιεκκλησιαστικῆς
ἐπιβολῆς του. **Πῶς** πα-
ρανόμως εἰσήχθη καί
πῶς ἀντέδρασεν τό
Ὁρθόδοξον πλήρωμα,
ὁ πιστός καί φύλαξ
λαός. **Πῶς** εὐρέθησαν
Ὁρθόδοξοι Ἐπίσκο-
ποι μετά τήν Ἀλλαγὴν
τοῦ Ἡμερολογίου καί
ποία ἡ στάσις αὐτῶν
ἔναντι τῆς Σχισματικῆς
Νεοημερολογικῆς
Ἐκκλησίας. **Ποία** ἡ
πορεία των εἰς τήν συ-
νέχειαν καί **πῶς** πάλιν
ἠρνήθησαν τήν Ὁρθο-
δοξίαν. **Τί** ἐξηνάγκασε
καί ὑπεχρέωσε τόν
Ἐπίσκοπον Βρεσθένης
Ματθαῖον νά προβῇ
μόνος εἰς Χειροτονίας
Ἐπισκόπων. **Πῶς** ἀπε-

δείχθη ὅτι ἦτο **ὁ μόνος** ἐναπομείνας Ὁρθόδοξος καί **ὁ μόνος** μή Νεοημερολο-
γίτης Ἐπίσκοπος ὅστις **δικαιωματικῶς καί ἐν πλήρει ἐξουσίᾳ** ἐχειροτόνησεν
Ἐπισκόπους, καί **πῶς** αἱ μετέπειτα ἐξελίξεις ἐδικαίωσαν πλήρως τὰς Χειροτο-
νίας τοῦ **1948**.

Ἡ ἐκτεταμένη αὐτή ἀναφορά εἶναι ἀπαραίτητος διὰ νά φανερωθῇ ἡ **Ἐκκλη-
σιαστική σημασία** τῶν Χειροτονιῶν Ἐπισκόπων ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου
τό **1948**, διὰ νά ἀναδειχθῇ ἡ **Ἐκκλησιολογική ἐπιτακτικότητα** τῆς τελέσεώς των,
καί νά ἀναφανῇ τό **ΔΟΓΜΑΤΙΚΩΣ καί ΚΑΝΟΝΙΚΩΣ** κατοχυρωμένον **ΔΙΚΑΙΟΝ**
αὐτῶν, ἔτσι ὥστε νά καταρρεύσῃ οἰαδήποτε πολεμική καί κατηγορία ἤθελε ποτέ
ἐγερθῇ ἐναντίον **τῆς ἐγκυρότητος, ἀκεραιότητος, πληρότητος καί κανονικότη-
τος αὐτῶν**.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τόν Σεπτέμβριον τοῦ 2008 συμπληρώνονται 60 ἔτη ἀπό τό ὁρόσημον τῶν **Χειροτονιῶν τοῦ Ἀειμνήστου πατρός ἡμῶν Ματθαίου (Καρπαθάκη), Ἐπισκόπου Βρεσθένης**, αἱ ὁποῖαι ἔγιναν τό ἔτος 1948 καί διὰ τῶν ὁποίων ἀνεδείχθησαν τέσσαρες Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί Ἐπίσκοποι πρὸς ἀδιάκοπον συνέχισιν τῆς **ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΔΟΧΗΣ** καί πρὸς ἀκραιάν διαφύλαξιν τῆς **ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ** τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς, καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ τοῦ ΘΕΟΥ ἡμῶν.

Ἡ Ἐκκλησιαστική καί Ἐκκλησιολογική σημασία τῶν Χειροτονιῶν τοῦ 1948 εἶναι μεγίστη, διότι αὐταὶ ἐτελέσθησαν ὅταν ἡ λαίλαψ τοῦ **Οἰκουμενιστικοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ** εἶχε σαρώσει ὅλα τὰ Πατριαρχεῖα καί τὰς κατά τόπους Ἀυτοκεφάλους Ἐκκλησίας, καί εἶχε στήσει παντοῦ **κίβδηλα ὁμοιώματα τῆς Ἐκκλησίας**, εἰκονικάς ἀπομιμήσεις τοῦ Οἴκου τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπουσιάζει ὁ Θεός καί εἰς τὰ ὁποῖα δέν ἐνεργεῖ ἡ Θεία Χάρις. Ἀκόμη καί ὅσαι Ἐκκλησίαι παρέμειναν εἰς τό Παλαιόν Ἡμερολόγιον καί διετήρησαν πλήρη Ἐκκλησιαστικήν καί Πνευματικήν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν Νεοημερολογιτῶν, **ἐνεσωματώθησαν οὕτω εἰς τόν Οἰκουμενισμόν** καί ἀπώλεσαν τή Θείαν Χάριν, βάσει τοῦ Ἱεροῦ Κανόνος, **ὁ κοινωνῶν ἀκοινωνήτω ἀκοινωνήτος ἔσται** (Γ΄ καί ΜΕ΄ Ἀποστολικοὶ Κανόνες, Β΄ Κανὼν τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου).

Τό Νέον Ἡμερολόγιον δέν εἶναι οὔτε νέα ἐπινοήσις οὔτε Ἐκκλησιαστικῶς ἀδιάφορος μεταρρυθμῖσις. Ἀποτελεῖ παλαιάν Παπικήν ἀθέτησιν τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως καί δαιμονικήν διασάλευσιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς τάξεως. Χρονολογεῖται δέ ἀπό τό 1582. Ὡς πρὸς τήν Παπικήν αὐτήν διατάραξιν τῆς Ἡμερολογιακῆς τάξεως καί τῶν Κινητῶν καί τῶν Ἀκινήτων Ἑορτῶν, ἡ Ἐκκλησία ἔλαβε θέσιν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς. **Διὰ Πανορθοδόξων Συνόδων καί διὰ Τοπικῶν Συνόδων ΚΑΤΕΔΙΚΑΣΕ** κατ' ἐπανάληψιν ἀπό τό 1583 ἕως τό 1904 τό Νέον Παπικόν Μηνολόγιον καί Πασχάλιον καί τό παρέδωσε **ΟΡΙΣΤΙΚΩΣ, ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΩΣ** εἰς τό αἰώνιον **ΑΝΑΘΕΜΑ**.

Ἡ ἐξηκοστή (60ῆ) ἐπέτειος καί μόνη ἀρκεῖ ὡς ἀφορμή διὰ τήν ἀνάμνησιν τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1948. Ἐπὶ πλέον ὁμως **ἀφορμὴ δίδεται, ἀφ' ἑνός**, ἐκ τῆς συντηρήσεως τῆς ἀδίκου κριτικῆς τήν ὁποίαν ἤγειρον κατ' αὐτῶν τῶν χειροτονιῶν οἱ **ΠΡΟΔΟΤΑΙ** τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καί τοῦ Ἱεροῦ Ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ. **Δεκατριμερίται Φλωρινικοί, ἡ ΟΥΝΙΑ** τοῦ Νεοημερολογιτισμοῦ, **καί ἀφ' ἑτέρου**, ἐκ τῆς ἐγέρσεως ἀντορθοδόξως μαινομένων ἀνδρῶν, **μεταξὺ τῶν διαδόχων τοῦ Ἁγίου Πατρός Ματθαίου**, οἱ ὁποῖοι καί πρωτο-

φανεῖς Αἱρέσεις ἔστησαν κατὰ τῆς Ἀληθοῦς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ ἀδί-
στακτα Σχίσματα προεκάλεσαν εἰς βάρος τῆς Ἀμωμότητος Νύμφης τοῦ Χρι-
στοῦ Ἐκκλησίας, ἀποδεικνύομενοι οὕτω ψευδεπίγραφοι Ματθαϊκοί, νο-
θογενεῖς υἱοί, καὶ ἐπίορκοι διάδοχοι τῆς ἐκείνου Ἀποστολικότητος.

Ἐξ εὐγνωμοσύνης κινούμενοι διὰ τὰς Χειροτονίας τοῦ 1948, καὶ εἰς ἀνα-
τροπήν τῶν ἐπικρίσεων κατὰ τῶν Χειροτονιῶν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἀνάδει-
ξιν τῆς Ἀληθείας ὅτι **αἱ Χειροτονίαι τοῦ 1948 ἀποτελοῦν Συνείδησιν Ὁρθο-
δοξίας, Ἐπίγνωσιν Ἐκκλησιολογίας καὶ μέτρον Ἐκκλησιαστικῆς εὐθύνης τοῦ**
**Ὁμολογητοῦ τῆς Γησιᾶς Ὁρθοδόξου Πίστεως ἐπισκόπου Βρεσθένης καὶ με-
τέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Ματθαίου Α΄,**
κατατίθενται εἰς τὴν συνέχειαν ὀκτώ σύντομα κεφάλαια ἐπισκοπήσεως τοῦ
ὄλου ἐν προκειμένῳ θέματος τῶν χειροτονιῶν τοῦ 1948, αὐτοῦ τοῦ μο-
ναδικῆς σημασίας Σταθμοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν:

Α) Αἱ Θεόπνευστοι Καταδικαστικαὶ Ἀποφάσεις τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς
καὶ Ἀποστολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας κατὰ τοῦ Νέου Παπικοῦ Ἡμερολογίου.

Β) Ἡ Ἀντιεκκλησιαστικὴ, Παράνομος καὶ Ἀντικανονικὴ Εἰσαγωγή τοῦ
Νέου Παπικοῦ Ἡμερολογίου κατὰ τὸ 1924.

Γ) Ἀνασκόπησις τῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ Νέον Ἡμερολόγιον Ἐκκλησια-
στικῶν Γεγονότων μεταξύ 1924 καὶ 1948.

Δ) Τὸ Ἱστορικὸν τῶν Χειροτονιῶν Ἐπισκόπων ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης
Ματθαίου κατὰ τὸ 1948.

Ε) Αἱ Παλινωδία τῶν Ψευδορθοδόξων Παλαιοημερολογιτῶν, πρώην
Φλωρίνης Χρυσοστόμου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΣΤ) Αἱ κύρια Ἐπικρίσεις τῶν Χειροτονιῶν Ἐπισκόπων ὑπὸ τοῦ Βρε-
σθένης Ματθαίου τὸ 1948 καὶ ἡ Ὁφειλομένη Ἀπάντησις.

Ζ) Ἀποτίμησις τῆς Ἐκκλησιολογικῆς σημασίας τῶν Χειροτονιῶν Ἐπι-
σκόπων ὑπὸ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου τὸ 1948.

Η) Αἱ Χειροτονίαι τοῦ 1948 ὡς Συνείδησις Ὁρθοδοξίας καὶ ὡς μέτρον
Ἐκκλησιαστικῆς εὐθύνης ἐν ᾧ ἀντιμετρῶνται αἱ μετέπειτα ἐξελίξεις εἰς τὴν
Ἐκκλησίαν τῶν ἀπὸ Ματθαίου προερχομένων Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Δηλώνομεν ἐκ τῶν προτέρω ὅτι:

**Δέν ὑποστηρίζομεν τὰς χειροτονίας τοῦ 1948 ἐπειδὴ εἴμεθα Ματ-
θαϊκοί Γ.Ο.Χ., ἀλλὰ εἴμεθα Ματθαϊκοί Γ.Ο.Χ. ἐπειδὴ μᾶς στηρίζουν εἰς
τὴν Γησιᾶν Ὁρθόδοξον Πίστιν τοῦ Χριστοῦ αἱ Χειροτονίαι τοῦ 1948.**

Οὐκ ἔστι χρεία φιλονικίας πρὸς ὑπερίσχυσιν γνώμης. Ἄρκει ἡμῖν ἡ φι-
λαλήθεια καὶ ἡ ἐπίγνωσις ὅτι ἀνήκομεν εἰς τὴν **ΓΝΗΣΙΑΝ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ**
ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ, ἣτις ἐστίν ἡ **ΜΙΑ, ΑΓΙΑ, ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ**
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ἡ μόνη παρέχουσα **Ζωὴν αἰώνιον**.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος ΜΑΤΘΑΙΟΣ Α΄
μέ Ἀρχιερατικόν Μανδύαν. Ἐλαιογραφία εὐρισκομένη εἰς τό Δεσποτικόν
τῆς Μονῆς Παναγίας Πευκοβουνοϊατρίσσης Κερατέας Ἀττικῆς